

LÍFIÐ
á
ÖÐRUM JARÐSTJÖRNUM
og
Á ÞESSARI.

FERÐASÖGUR ÚR
ÖÐRUM SÖLKERFUM.
RIT SWEDENBORGS.

FJARSKYNJAN.
(„HugTöl“)

TILMÆLI.

Dr. Helgi Pjeturss

Tilmæli.

Á sunnudaginn ætla jeg, ef veður leyfir, nálægt Skólavörðunni að tala um framtíð jarðarbyggja og lífið á öðrum stjörnum. Jeg mun hefja ræðu mína kl. 5¹/₂ (ekki kl. 5).

Fyrir nærfelt 2400 árum sagði gríski heimspekingurinn Demokritos, einn af vitrustu mönnum, sem verið hafa á jörðinni, að á öðrum hnöttum mundu vera til lífandi verur líks eðlis og á jörðinni; og hjerumbil 2000 árum síðar, sagði annar undramaður að viti (þegar miðað er við þá skynsemi, sem algengust er hjer á útjaðri vitheims) að heimurinn væri óendanlegur, og byggð á öðrum jarðstjörnum en þeirri, sem mönnum er kunnust. Jeg hygg að trúin á guði, engla og anda, byggist á því sem menn hafa fjarskynjað um íbúa annara hnatta. Að fjarskynjun á sjer stað er vist, enda ekki erfitt að gera grein fyrir í aðalatriðum, hvernig slíkt geti átt sjer stað. Verður þá heldur ekki vandskýrt, hvað það mun vera, sem menn hafa nefnt opinberun og innblástur, og mestum misskilningi hefur valdið.

Jeg mun í ræðu minni skýra frá sumu af því, sem ráða má að líkindum um framþróun lífsins á stjörnum sem eru miklu stærri og eldri en þessi jörð, og því næst minnst á nokkrar athuganir mínar og annara, sem jeg tel standa í sambandi við lífið, ekki hinumegin, heldur annarstaðar og framundan.

Og að endingu verð jeg að mælast til eins. Í rúma þrjá mánuði hefur svefni mínum, sem ekki var

6/5 1913

of mikill áður, verið spilt svo með bjölluhringingum á nóttunni og snemma morguns, að nærri hefur legið fullu svefnleysi stundum; leið þetta, með atvikum sem jeg hjer ekki að greina hjer til þess að jeg veiktist og lá rúmfastur 9 daga aprílmánudi; hef jeg ekki náð mjer síðan, ekkert getað unnið mjer öðrum til gagns og skemtunar, m. a. ekki getað farið austur skoða gosið. Og ekki hef jeg fengið ljett af þessum hringingpindingum — liggur mjer við að segja — sem eru þó engri skein til gagns. Nú vil jeg biðja að bundið verði um þessar óþöri aktýgjabbjöllur, eða þar teknar að svo að jeg þurfi ekki að heyra þenna leiða og svefnpillandi heimskuhljómsunnudagsnótt eða morgun. Er það eigi einungis í mína þágu, heldur einnig þeirra sem kynnu að vilja hlýða á ræðu mína, að ekki verði hringdur frá mjer svefninu þá nótt, eins og nú hefur átt sjer stað svo lengi. Það er auðvitað ekkert gaman að þurfa að segja frá slíkri svefnstygð, en það verður að segja hjerja sögu eins og hún er, og mjer er nær að halda, að fleirum en mjer sje bagí að þessum hringingum, þó að minni brögð sje að.